

Poetry & Songs 2018 - de performers

De jaarlijkse interessante en mooie meertalige ontmoeting tussen poëzie en muziek, georganiseerd door Poetry International-directeur en dichter/schrijver/kunstenaar Bas Kwakman en de Friese dichter en Tsead Bruinja. Hieronder meer informatie over de prachtige line-up van dit jaar.

Charlotte Van den Broeck publiceerde in verschillende literaire tijdschriften en zoekt op het podium naar de zegbaarheid en beleving van poëzie. Ze debuteerde begin 2015 op overdonderende wijze met *Kameleon* en was dat jaar de revelatie van Saint-Amour. De bundel werd overladen met enthousiaste kritieken en bekroond met de Herman de Coninck Debuutprijs. Begin 2017 verscheen bij De Arbeiderspers haar tweede bundel, *Nachtroer*.

Tsead Bruinja debuteerde in 2000 met de Friestalige bundel *De wizers yn it read/ De wizers in het rood* (Bornmeer) en in het Nederlands in 2003 met *Dat het zo hoorde* (Contact). Bruinja stelt bloemlezingen samen, recenseert, presenteert, interviewt en treedt op in binnen- en buitenland. Zijn meest recente bundels zijn *Binnenwereld buitenwijk natuurlijke omstandigheden* (Cossee, 2015) en *Hingje net alle klean op deselde kapstok / Hang niet alle kleren aan dezelfde kapstok* (Afûk, 2018).

Babs Gons is schrijver, performer, theatermaker, host en docent creatief schrijven. Ze was jarenlang artistiek leider van de Poetry Circle Nowhere, en organiseerde voor die tijd tien jaar lang een maandelijks podium voor jonge dichters en schrijvers in Paradiso, onder de naam Palabras. Ze is onderdeel van het spoken word collectief Clubspoken en heeft een eigen performance-collectief De Vurige Harten Club waarmee ze korte krachtige performances, maakt rondom allerlei thema's, voor verschillende ruimtes en gelegenheden.

Jules van Hulst is beeldend kunstenaar. Naast het schilderen van eigen werk maakt hij deel uit van 33 1/3 Collective, een in Zwolle gevestigd kunstenaarsplatform dat in 2008 werd opgericht door Van Hulst, Douwe Dijkstra en Coen Huisman. 33 1/3 Collective ontwikkelde onder meer de videoprojecties voor de muziektheater-bewerking van *The Falls*, een vroege film van Peter Greenaway en oogstte succes met *Blauwbaard*, een video-opera, die in première ging tijdens het Kameropera Festival Zwolle in 2011. Onlangs werkte 33 1/3 Collective mee aan *No More Masterpieces*, een concert-video, in samenwerking met het Ensemble InterContemporain, op muziek van Wolfgang Rihm.

Bas Kwakman is opgeleid als beeldend kunstenaar en docent. Vanaf 2003 is Kwakman directeur van Poetry International Rotterdam. In 2014 verscheen *Een Stem van Paardenhaar* (Uitgeverij Azulpress) over een reis door Mongolië. Dit laatste boek bevat tekeningen en proza van Kwakman en poëzie en tekeningen van Lies van Gasse. In 2017 publiceerde hij *Hotelkamerverhalen* (Uitgeverij De Arbeiderspers), een verzameling van veertig sterke verhalen over het wonderlijke leven van een poëziefestivaldirecteur.

Saskia Meijs heeft naast haar liefde voor de altviool altijd veel interesse gehad voor literatuur, theater en beeldende kunst. Na het behalen van haar Masterdiploma (2005), heeft zij zich met haar altviool in veel verschillende genres, stijlen, bands, ensembles en theatergroepen begeven om een muzikale wereld te verkennen die door minder formaliteiten en conventies wordt omgeven dan de 'puur klassieke'. Meijs is vast onderdeel van De Kift en House of Cosy Cushions. Daarnaast werkt zij op regelmatige basis samen met Theatergroep Flint, componist Harry de Wit en Max Tak.

Willem Jan Otten Willem Jan Otten schrijft poëzie, verhalend proza, toneel, kritieken en essays. Hij debuteerde als dichter met de bundel *Een zwaluw vol zaagsel* (1973) en zijn meest recente bundel is *Genadeklap*, uit 2018. Behalve poëzie schreef Otten jarenlang artikelen en beschouwingen. Door de verschijning van de roman *Ons mankeert niets* raakte Otten actief betrokken in de discussie over het euthanasie-vraagstuk en schreef hij een bijdrage voor de bundel *Als de dood voor het leven*. Naar aanleiding van zijn bekering tot het katholieke geloof publiceerde hij in 1999 *Het wonder van de losse olifanten*, een rede tot de ontwikkelden onder de verachters van de christelijke religie. Zijn oeuvre is o.a. bekroond met de Constantijn Huygens-prijs en de P.C. Hooftprijs.

Gerda Posthumus was drie jaar lang de officiële eilanddichter van Vlieland. Als eilanddichter schreef zij minimaal zes gedichten per jaar over Vlieland. Deze gedichten werden gepubliceerd in de gemeentelijke nieuwsbrief en zijn bij het beëindigen van haar officiële ambtstermijn verzameld in de gedichtenbundel *Niemand kent Vlieland*. Als dichter treedt Gerda Posthumus vaak op tijdens literaire evenementen. Daarnaast verzorgt zij als eilanddichter ook [Slauerhoff](#)-wandelingen op Vlieland.